

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 11Co/35/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221200167  
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6221200167.1

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu s Autoleasing SK, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 46 806 491, právne zastúpeného spoločnosťou Nosko & Partners s. r. o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107, v mene ktorej koná Mgr. Milena Nosková, MBA, LL.M., PhD., konateľka a advokátka, proti žalovanej F. A., nar. XX. septembra XXXX, trvalým pobytom H. XXX/X, XXX XX Z., o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe odvolania žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 2C/4/2021-29 zo dňa 04. februára 2021, takto

### rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš mení tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z  
a m i e t a.

### odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Veľký Krtíš ako súd prvej inštancie (ďalej aj „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) uznesením zo dňa 04. februára 2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanej povinnosť zdržať sa predaja, alebo iného spôsobu scudzenia, prenájmu, iného spôsobu právneho zaťaženia nehnuteľností vedených na Okresnom úrade Veľký Krtíš, katastrálnom odbore, pre Obec a k. ú. B. na LV č. XXX parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parc. č. XX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m<sup>2</sup>, parc. č. XX/X záhrada o výmere XXX m<sup>2</sup>, par. č. XX/X záhrada o výmere XX m<sup>2</sup>, parc. č. XX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m<sup>2</sup> v rozsahu spoluvlastníckeho podielu vo výške X/X, na LV č. XXX ako rozostavaná stavba na pozemku parc. č. XX/X v rozsahu spoluvlastníckeho podielu vo výške X/X, na LV č. XXX parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parc. č. XXX/X záhrada vo výmere XXXX m<sup>2</sup> v rozsahu spoluvlastníckeho podielu vo výške XX/XX pod B 2 (ďalej aj „nehnuteľnosti“, resp. „predmetné nehnuteľnosti“), a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

1. 2. V úvode odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa žalobou doručenou dňa 29. januára 2021 domáha proti žalovanej určenia neúčinnosti právneho úkonu, a to kúpnej zmluvy zo dňa 05. júna 2020, uzavretej medzi B. A. A. a žalovanou (ďalej len „kúpna zmluva“). Žalobu odôvodnil tým, že mal pohľadávku voči dlžníčke B. A. A., nar. XX. decembra XXXX, bytom B. XX, XXX XX V. A. (ďalej aj „dlžníčka žalobcu“ event. „dlžníčka“), pozostávajúcu zo zmenkovej sumy vo výške 22.881,09 Eur a príslušenstva, ktorú si uplatnil na Okresnom súde Banská Bystrica v spore vedenom pod. sp. zn. 63CbZm/15/2018. Exekučný titul - rozsudok zo dňa 30. mája 2019 v uvedenej veci, nadobudol v časti výroku o istine a príslušenstve vykonateľnosť dňa 18. júna 2019. Potom, čo uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť sa jeho pohľadávka voči dlžníčke stala vymáhateľnou. Následne podal na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie, výkonom ktorej bol poverený súdny exekútor JUDr. Peter Kohút, Exekútorský úrad Banská Bystrica na základe poverenia na vykonanie exekúcie č. XXXXXXXXXXXX, ktoré vydal Okresný súd Banská Bystrica dňa 10. 03. 2020, evidovaného pod zn. 48Ek/312/2020. Exekútor toto konanie vedie pod sp. zn. č. sp. 83EX 177/20. Dlžníčka si upovedomenie o začatí uvedenej exekúcie prevzala dňa 20. apríla 2020. Z

komunikácie s exekútorským úradom a z výpisu z katastra nehnuteľností vytvoreného cez katastrálny portál na jeho internetovej stránke sa žalobca dozvedel, že dlžníčka previedla svoj nehnuteľný majetok - predmetné nehnuteľnosti na žalovanú. Podľa informácií, ktoré obdržal v exekučnom konaní exekútorský úrad, mal byť prevod uskutočnený na základe započítania pohľadávky, ktorú mala žalovaná voči dlžníčke. Titulom nadobudnutia vlastníctva predmetných nehnuteľností žalovanou je podľa výpisu z katastra nehnuteľností Kúpna zmluva, vkladom katastra č. V- XXX/XXXX zo dňa 05. júna 2020 - Vz 24/2020. Prevod predmetných nehnuteľností sa uskutočnil teda už v čase, keď prebiehala exekúcia na majetok dlžníčky a dlžníčka mala riadne prevzaté upovedomenie o výkone exekúcie. Žalobca má za to, že prevod nehnuteľností bol konaním in fraudem creditoris voči nemu ako veriteľovi dlžníčky, a týmto ukracujúcim konaním dlžníčka výrazne negatívne ovplyvnila jeho právo na uspokojenie existujúcej vymáhateľnej pohľadávky. Úmysel dlžníčky ukrátiť ho vyplýva z časovej súvislosti prevodu nehnuteľností po prevzatí upovedomenia o začatí exekúcie. Prevodom jediného nehnuteľného majetku dlžníčky sa reálne zmenšil jej exekvovateľný majetok a zúžila sa jeho možnosť vymôcť svoju pohľadávku voči nej v exekučnom konaní. Súčasne so žalobou žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami, ktoré nadobudla kúpnu zmluvou od dlžníčky. Poukázal na to, že má neodkladný záujem upraviť pomery, keďže je ohrozený jeho záujem na vymožení exekvovateľného nároku voči dlžníčke priznaného rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 30. mája 2019 sp. zn. 63CbZm/15/2018.

1. 3. Po uvedení zákonných znení ustanovení § 324 ods. 1 a § 325 ods. 1, 2 písm. c), d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) súd prvej inštancie poukázal na všeobecné aspekty účelu a opodstatnenosti inštitútu neodkladného opatrenia, pričom zdôraznil, že z hľadiska skutkového predpokladom úspešnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebný taký stupeň presvedčivosti skutkových tvrdení uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v dokladoch pripojených k návrhu, pri ktorom súd nemá vážnejšie pochybnosti o ich pravdivosti a je namieste predbežný skutkový záver, že tvrdené skutočnosti sú pravdivé. Priamo vo vzťahu k samotnému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol: „V danom prípade súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho príloh dospel k záveru, že žalobca dostatočne osvedčil naliehavosť právnej ochrany neodkladným opatrením. Súd mal preukázané, že B. A. A. bola rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 30. 05. 2019 č.k. 63CbZm/15/2018-97 zaviazaná zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 22.881,09 Eur so 6 % úrokom z omeškania ročne zo zmenkovej sumy 22.881,09 Eur od 03. 10. 2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a zároveň súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %. Rozsudok v I. výroku nadobudol právoplatnosť 12. 06. 2019 a vykonateľnosť dňa 18. 06. 2019. Na základe toho rozsudku podal žalobca voči B. A. A. návrh na vykonanie exekúcie, výkonom ktorej bol poverený JUDr. Peter Kohút, Exekútorský úrad Banská Bystrica na základe poverenia na vykonanie exekúcie č. XXXXXXXXXXXX, ktoré vydal Okresný súd Banská Bystrica dňa 10. 03. 2020, evidovaného pod zn. 48EK/312/2020. Exekútor toto konanie vedie pod spis. zn. č. sp. 83EX 177/20 a v tomto exekučnom konaní Upovedomenie o začatí exekúcie prevzala B. A. A. dňa 20. 04. 2020. Z výpisov LV č. XXX, XXX a XXX pre k.ú. B. súd zistil, že žalovaná na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V-XXX/XXXX dňa 05. 06. 2020 nadobudla nehnuteľnosti zapísané na predmetných listoch vlastníctva od B. A. A.“ Následne súd prvej inštancie konštatoval, že „je toho názoru, že prakticky pri každej požiadavke smerujúcej k ochrane vlastníckeho práva, t.j. v konaní o určenie vlastníctva, o vydanie nehnuteľnej, či vypratanie nehnuteľnej veci a podľa okolností veci, aj v prípadoch požiadaviek na určenie neplatnosti alebo neúčinných právnych úkonov vyplýva už z potreby zachovania stavu veci existujúceho tu v čase uplatnenia práva, potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Táto potreba je daná nutnosťou zamedzenia takým úkonom osoby alebo osôb zúčastnených v konaní na jeho začiatku v dôsledku, ktorých by ani prípadný úspech požiadavky uplatnenej žalobou vo veci samej nemohol viesť k tomu, aby sa v danom prípade žalobca mohol domôcť svojej pohľadávky z vecí, ktoré boli osobou, voči ktorej má pohľadávku prevedené na žalovaného, pretože účelom konania o odporovateľnosť právneho úkonu, t.j. o určenie, že príslušný právny úkon dlžníka je voči veriteľovi neúčinný, je zvýšiť pravdepodobnosť vymożenia pohľadávky veriteľa aj v prípade úkonov dlžníka smerujúcich k zníženiu jeho majetku, a to tak, že veriteľ má najskôr právo na uspokojenie z toho, čo poskytovaným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku a ak to nie je možné, nastupuje tu následne právo veriteľa na náhradu voči tomu, kto mal z odporovateľného úkonu prospech. Ak platná právna úprava zakladá buď právo veriteľa na uspokojenie pohľadávky voči jeho dlžníkovi, alebo právo veriteľa na náhradu voči osobe majúcej z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech, je zjavné, že účel tejto úpravy by mohol byť zmarený v prípade akýchkoľvek úkonov, ktorému by nadobúdateľ hodnôt získaných úkonov považovaných veriteľom za odporovateľný, mohol

v svoj prospech znížiť, resp. ho minimalizovať, napr. aj zaťažením nadobudnutého majetku, ktorý by bol spôsobilý viesť k podstatnému zníženiu trhovej hodnoty, napr. dojednaním dlhodobého prenájmu resp. zriadením vecného bremena. Práve preto obmedzenie nadobúdateľa hodnôt vždy získaných čo aj len potenciálne odporovateľným právnym úkonom k dispozícii s takýmito hodnotami, samozrejme pri zachovaní mu ostatných zložiek definujúcich obsah vlastníckeho práva, t. j. najmä v oprávnení vec držať, užívať a požívať z nej plody a úžitky (§ 123 Občianskeho zákonníka) predstavuje prípustný zásah do vlastníckeho práva po dobu potrebnú pre posúdenie opodstatnenosti požiadavky veriteľa vo veci samej, teda do vyriešenia otázky, či spochybňovaný právny úkon má skutočne charakter úkonu voči veriteľovi neúčinného.“ Zároveň súd prvej inštancie poznamenal, že okrem dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia sa zaoberal aj jeho rozsahom. V tejto súvislosti konštatoval, že „rozsah zákazu nakladať s vecou má svoje ústavné a zákonné limity, preto všeobecná formulácia, by mohla vyústiť do zablokovania všetkých činností žalovanej týkajúcich sa predmetných nehnuteľností. Uložená povinnosť zdržať sa právnej dispozície sa preto musí v samotnom neodkladnom opatrení konkretizovať tak, aby bolo výslovne uvedené, ktoré z čiastkových vlastníckych oprávnení nemôže žalovaná vykonávať. Je neprípustné formulovať obmedzenia vo forme absolútneho právneho inhibítoria v spojení s demonštratívnym výpočtom.“ Vychádzajúc z uvedeného preto nariadil neodkladné opatrenie v rozsahu špecifikovanom vo výroku rozhodnutia.

2. 1. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie „zrušiť a návrh zamietnuť“, teda de facto žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. 2. V odôvodnení odvolania žalovaná uviedla, že predmetné nehnuteľnosti „kúpila od inej občianky Z. v roku 2020 za čiastku uvedenú v kúpnej zmluve.“ S predávajúcou a ani s jej manželom nie je v žiadnom rodinnom vzťahu, hoci by k takémuto záveru mohla viesť podobnosť priezvisk A. - A.. Predmet prevodu nadobudla na základe zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva formou kúpnej zmluvy a právoplatného rozhodnutia o povolení vkladu č.k. V-XXX/XXXX zo dňa 5. júna 2020, Vz 24/2020, „na zabezpečenie návratnosti pohľadávky z pôžičky vo výške 60 000 Eur, podľa zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 1. decembra 2015 so splatnosťou do 31. decembra 2019.“ Skutočnosti uvádzané žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sú „doslovne opísané“ v odôvodnení napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu, „sú jednostranným skresleným pohľadom iného veriteľa toho istého dlžníka“, pričom súd prvej inštancie „zakázal nakladať s právami tretej strane, ktorá nie je a ani nebola účastníkom žiadnych konaní medzi žalobcom a povinnou, a to bez časového obmedzenia, v neobmedzenom rozsahu a za situácie, keď osoba postihnutá zákazom nakladania s vecami je právoplatným vlastníkom veci.“ Ide teda „o neodôvodnený zásah do práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky svojvoľným protiprávnym rozhodnutím súdu v rozpore s účelom a so znením ustanovení § 324 a nasl. CSP.“

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario CSP a odvolaním napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

5. 1. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5. 2. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Citované ustanovenie § 325 ods. 1 CSP ustanovuje dva zákonné predpoklady, na základe ktorých môže súd nariadiť neodkladné opatrenie. Prvým predpokladom je potreba bezodkladne upraviť pomery, pričom táto potreba musí byť objektívne naliehavá a nevyhnutná. Druhým predpokladom je existencia dôvodnej obavy, že exekúcia bude ohrozená, pričom existencia tejto dôvodnej obavy je opodstatnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti (napr. dlžník) realizuje faktické alebo právne úkony, smerujúce ku sťaženiu či mareniu budúcej exekúcie, pričom na konštatovanie takejto dôvodnej obavy postačuje aj reálna hrozba takýchto úkonov. Vždy je potrebné skúmať, či je požadovaný nárok dôvodný a opodstatnený, a teda či je navrhované neodkladné opatrenie potrebné. Vzhľadom na

charakter a účel inštitútu neodkladného opatrenia sa v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia za účelom zistenia jeho dôvodnosti a opodstatnenosti nerealizuje komplexné dokazovanie, pretože z dôvodu časového limitu na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia objektívne nie je možné dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Skúmanie dôvodnosti a opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa realizuje na základe osvedčenia relevantných skutočností, ktoré vyplývajú zo samotného návrhu na nariadenia neodkladného opatrenia a z dostupných dôkazných prostriedkov (spravidla predložených žalobcom). Žalobca, resp. navrhovateľ neodkladného opatrenia je preto v návrhu povinný predovšetkým opísať rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo existenciu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie tejto obsahovej náležitosti predstavuje základnú argumentačnú líniu subjektu, ktorý sa nariadenia neodkladného opatrenia domáha.

7. 1. Z obsahu spisu je nesporné, že žalobca sa žalobou vo veci samej domáha voči žalovanej na základe ustanovenia § 42b zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) určenia neúčinnosti predmetnej kúpnej zmluvy, ktorou jeho dlžníčka previedla vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na žalovanú.

7. 2. Zmyslom inštitútu odporovateľnosti právnych úkonov podľa § 42a a § 42b OZ je možnosť veriteľa domáhať sa žalobou na súde, aby určil, že dlžníckove úkony, ktorými ukracuje uspokojenie vymáhanej pohľadávky veriteľa, sú voči nemu právne neúčinné a možnosť požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo.

7. 3. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ani z obsahu spisu nevyplývajú žiadne relevantné skutočnosti, z ktorých by bolo možno objektívne vyvodiť, že žalovaná podniká konkrétne kroky smerujúce k scudzeniu alebo inému právnenému zaťaženiu predmetných nehnuteľností, teda konkrétne skutočnosti odôvodňujúce neodkladnú úpravu pomerov alebo konkrétne skutočnosti objektívne preukazujúce existenciu dôvodnej obavy, že exekúcia bude ohrozená. Odhliadnuc od uvedeného zásadného procesného aspektu odvolací súd poukazuje i na zásadný hmotnoprávny aspekt a to, že i prípadné scudzenie predmetných nehnuteľností zo strany žalovanej na ďalšiu osobu (resp. na ďalšie osoby) nebude mať za následok nemožnosť žalobcu domôcť sa predmetnej pohľadávky, ktorú má voči svojej dlžníčke. Žalobca je i v prípade (eventuálneho) scudzenia predmetných nehnuteľností zo strany žalovanej na ďalšiu osobu (resp. na ďalšie osoby) dostatočne a efektívne chránený hmotným právom v ustanovení § 42b ods. 4 OZ, v zmysle ktorého právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníckovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech. Vlastnícke právo toho, kto mal z odporovateľného úkonu prospech k veci ktorá bola predmetom tohto úkonu, nie je podmienkou odporovateľnosti v zmysle ustanovenia § 42a ods. 2 až 5 OZ, preto zmena vlastníctva v priebehu konania o určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu nemá právny význam (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/44/2007 zo dňa 30. apríla 2007, uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 1/2008 pod číslom 5; porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Mcdo/19/2008 zo dňa 21. mája 2009). Ustanovenie § 42b ods. 4 OZ zakladá veriteľovi priamy nárok domáhať sa náhrady voči tomu, kto mal z odporovateľného úkonu prospech. Priznaniu takéhoto nároku však musí predchádzať právoplatné určenie neúčinnosti právneho úkonu. Rozhodnutie súdu, ktorým bolo odporovacej žalobe vyhovené a bola určená neúčinnosť právneho úkonu potom predstavuje podklad k tomu, že sa veriteľ môže na základe titulu spôsobilého k výkonu rozhodnutia (exekučného titulu) vydaného proti dlžníkovi, domáhať nariadenia výkonu rozhodnutia postihnutím toho, čo odporovaným (právne neúčinným) právnym úkonom ušlo z dlžníckovho majetku, a to nie voči dlžníkovi, ale voči osobe, v prospech ktorej bol právny úkon urobený. V prípade, že uspokojenie veriteľa z tohto majetku nie je možné (napr. preto, že osobe, v prospech ktorej dlžník odporovateľný právny úkon urobil, už takto nadobudnuté majetkové hodnoty nepatria) má veriteľ právo domáhať sa peňažnej náhrady voči tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech. Táto náhrada je limitovaná výškou prospechu, ktorú má daná osoba z odporovateľného právneho úkonu. Pojem prospech pritom znamená akýkoľvek majetkový ošoh bez ohľadu na to, či bol dosiahnutý na základe odplatného alebo bezodplatného právneho úkonu. Žalovaná nadobudla vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na základe predmetnej kúpnej zmluvy a v prípade, ak žalobca bude v spore vo veci samej o určenie neúčinnosti tejto kúpnej zmluvy úspešný, žalovaná sa stane osobou majúcou z takéhoto odporovateľného právneho úkonu majetkový prospech. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že ani prípadným scudzením predmetných nehnuteľností, resp. ich iným právnym zaťažením nebude znemožnený potenciálny budúci výkon rozhodnutia vo veci samej a nedôjde ku zmareniu účelu odporovacej žaloby, pretože

žalobcovi zostane zachované právo na náhradu v peniazoch voči žalovanej vo výške jej prospechu z odporovateľného právneho úkonu.

8. Z uvedeného vyplýva, že v tomto prípade neboli dané skutkové a právne dôvody na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia podľa § 388 CSP zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).